

Γρηγόρης Θ. Παπανίκος
Αντιπρόεδρος του ΠΣΑΟΣ &
Επίτιμος Καθηγητής Οικονομικών Επιστημών
Πανεπιστήμιο Στέρλιγκ (University of Stirling), Η.Β.

**Ξένοι Ποδοσφαιριστές και Ευρωπαϊκές Επιδόσεις:
Η Περίπτωση του Ολυμπιακού**

Σημείωση: Το κείμενο αυτό αποτέλεσε τη βάση της παρουσίασης στην εκδήλωση του Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικών Οικονομολόγων & Στελεχών (ΠΣΑΟΣ) με θέμα "**Ο Αφελληνισμός του Ελληνικού Ποδοσφαίρου**", 11 Μαΐου 2015, Αθήνα.

Αθήνα 11 Μαΐου 2015

1. Εισαγωγή

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 το ελληνικό ποδόσφαιρο άρχισε να χρησιμοποιεί ξένους παίκτες τόσο στο εθνικό πρωτάθλημα όσο και στους ευρωπαϊκούς αγώνες των ομάδων. Ένα από τα επιχειρήματα των ομάδων για την χρησιμοποίηση ξένων παικτών είναι η διάκρισή τους στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα. Και αυτό, παρά το γεγονός ότι η μεγαλύτερη διάκριση ελληνικής ομάδας ήταν του Παναθηναϊκού που κατάφερε να φτάσει στον τελικό του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαιρικών Συλλόγων το 1971 με ομάδα που αποτελούνταν αποκλειστικά από Έλληνες ποδοσφαιριστές. Επίσης, η Εθνική Ελλάδος Ποδοσφαίρου πήρε το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Εθνικών Ομάδων Ποδοσφαίρου το 2004 με την συντριπτική πλειοψηφία των παικτών της να προέρχεται από ελληνικές ομάδες.

Ο Ολυμπιακός έχει μία συνεχή και συστηματική παρουσία στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα. Σκοπός της παρούσης εργασίας είναι να μετρήσει στατιστικά πόσο βοήθησε ο αριθμός των ξένων παικτών τον Ολυμπιακό στους ευρωπαϊκούς του αγώνες. Συγκεκριμένα θα μετρηθεί η επίδραση των ξένων παικτών που αγωνίστηκαν στους ευρωπαϊκούς αγώνες του Ολυμπιακού από τον πρώτο ευρωπαϊκό αγώνα με την Μίλαν το 1959 μέχρι τον τελευταίο με την Ουρανική Ντνίπρο το 2015. Συνολικά αυτά τα χρόνια ο Ολυμπιακός έχει παίξει 239 αγώνες. Η επίδραση μετράται με δύο δείκτες: τη διαφορά τερμάτων και τον αριθμό αγώνων σε μία αγωνιστική περίοδο. Η νίκη έχει θετική διαφορά, η ισοπαλία μηδενική και η ήττα αρνητική. Ο αριθμός αγώνων ανά περίοδο δείχνει την επίδραση που είχαν οι ξένοι παίκτες στο να προκριθεί ο Ολυμπιακός στους επόμενους γύρους και συνεπώς να παίξει περισσότερους αγώνες. Η τελευταία μέτρηση πρέπει να λάβει υπόψη τις αλλαγές της ΟΥΕΦΑ που έδωσαν την δυνατότητα στις ομάδες να παίζουν περισσότερους αγώνες λόγω της θεσμοθέτησης των ομίλων στην δεκαετία του 1990.

Η εργασία αυτή οργανώνεται σε πέντε μέρη συμπεριλαμβανομένης και της εισαγωγής. Στο δεύτερο μέρος της εργασίας περιγράφεται η ιστορική εξέλιξη της χρησιμοποίησης ξένων παικτών από το 1959 μέχρι σήμερα στην ομάδα του Ολυμπιακού. Στο τρίτο μέρος της εργασίας παρουσιάζονται οι δύο μετρήσεις με τις οποίες αξιολογούνται οι επιδόσεις των ξένων ποδοσφαιριστών του Ολυμπιακού στους ευρωπαϊκούς του αγώνες. Στο τέταρτο μέρος της εργασίας εκτιμάται, με την μέθοδο της παλινδρόμησης, η

συνεισφορά των ξένων παικτών του Ολυμπιακού και υπολογίζεται ποιος είναι ο άριστος αριθμός ξένων ποδοσφαιριστών. Στο πέμπτο και τελευταίο μέρος δίνονται τα συμπεράσματα και κάποιες τελικές σκέψεις.

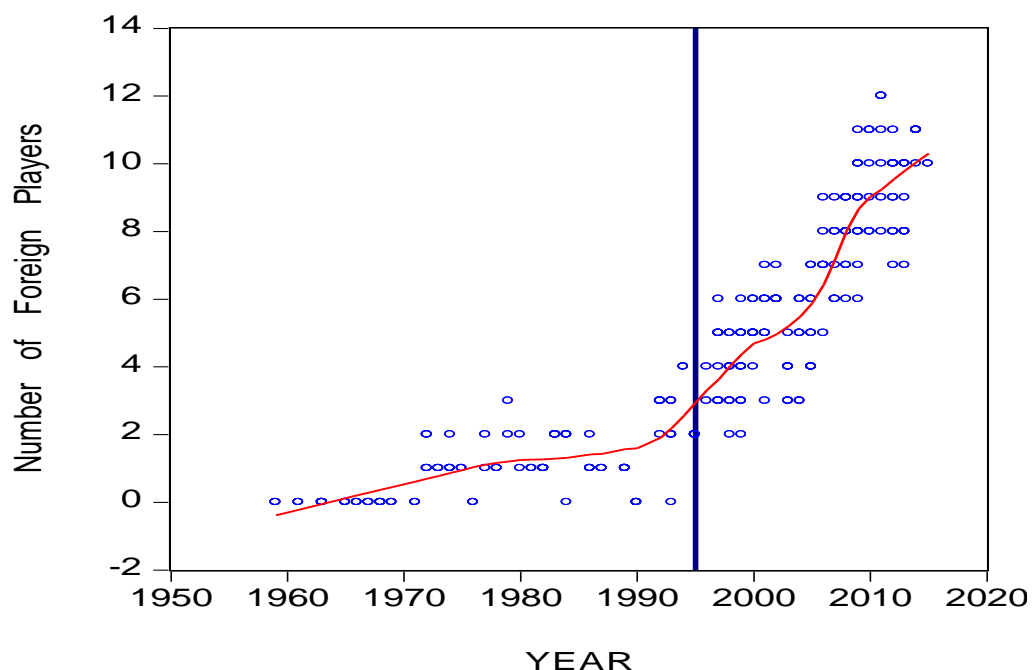
2. Ο Ολυμπιακός Έγινε μία Ελληνική Ομάδα χωρίς Έλληνες

Ο πρώτος ευρωπαϊκός αγώνας ελληνικής ομάδας ήταν του Ολυμπιακού ο οποίος έγινε για το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Πρωταθλητριών Ομάδων στις 4 Σεπτεμβρίου 1959 με την πρωταθλήτρια Ιταλίας Μίλαν. Κατάφερε να πάρει ισοπαλία στο Καραϊσκάκη, 2-2, προηγούμενος μάλιστα δύο φορές, αλλά έχασε στην Ιταλία με 3-1. Την περίοδο 1963–64 έγινε η πρώτη ελληνική ποδοσφαιρική ομάδα που πέρασε σε επόμενο γύρο ευρωπαϊκού πρωταθλήματος (Κύπελλο Κυπελλούχων), αποκλείοντας την πολωνική Ζαγκλεμπιέ σε τρεις αγώνες. Όλα αυτά τα έκανε αποκλειστικά με Έλληνες παίκτες. Το 2014/15, στον τελευταίο αγώνα της περιόδου αυτής, ο Ολυμπιακός αποκλείστηκε από την Ντνίπρο παίζοντας με δέκα ξένους παίκτες.

Το Διάγραμμα 1 δείχνει τη διαχρονική αξιοποίηση των ξένων παικτών από το 1959 μέχρι σήμερα. Ο αριθμός των ξένων παικτών απεικονίζεται στον κάθετο άξονα ενώ η κάθετη γραμμή μέσα στο διάγραμμα το χωρίζει στην προ-Μπόσμαν (προ 1995) και μετά-Μπόσμαν εποχή. Μετά το 1995 και την απελευθέρωση της αγοράς των ποδοσφαιριστών, αυξήθηκαν σημαντικά οι ξένοι παίκτες του Ολυμπιακού που έπαιζαν στους ευρωπαϊκούς του αγώνες. Επίσης, η περίοδος αυτή ταυτίζεται και με την καθιέρωση των ομίλων από την ΟΥΕΦΑ.

Όπως δείχνει και η κόκκινη γραμμή παλινδρόμησης, μετά το 1995 η τάση είναι αυξητική μέχρι που έπιασε "ταβάνι". Το 2011 σε δύο ευρωπαϊκούς αγώνες χρησιμοποιήθηκαν 12 ξένοι παίκτες. Μέχρι το 1995, ο μέγιστος αριθμός ξένων παικτών δεν ξεπέρασε τους 4, με μέσο όρο τον ένα παίκτη ανά αγώνα. Μετά το 1995, ο μέσος όρος ξένων παικτών ήταν 7 με μέγιστο τους 12 και ελάχιστο τους 2 παίκτες. Την τελευταία δεκαετία (2006-2015), ο Ολυμπιακός χρησιμοποιεί κατά μέσο όρο 9 ξένους ποδοσφαιριστές στους ευρωπαϊκούς του αγώνες με ελάχιστο αριθμό τους 5 και μέγιστο τους 12. Την τελευταία πενταετία (2011-2015), οι αριθμοί των ξένων αυξήθηκαν στους 10 κατά μέσο όρο. Σε κανένα δε αγώνα αυτής της τελευταίας περιόδου ο Ολυμπιακός δεν χρησιμοποίησε λιγότερους από 7 ξένους παίκτες.

Διάγραμμα 1. Αριθμός Ξένων Παικτών που Αγώνιστηκαν στους Ευρωπαϊκούς Αγώνες του Ολυμπιακού Πειραιώς, 1959-2015

Ο Ολυμπιακός έγινε πλέον μία ομάδα χωρίς Έλληνες! Το ερώτημα είναι αν βοήθησαν τον Ολυμπιακό οι τόσο πολλοί ξένοι παίκτες, που περισσότεροι δεν γίνονται, στις ευρωπαϊκές του υποχρεώσεις. Για να απαντηθεί αυτό το ερώτημα θα πρέπει να γίνει μία στατιστική ανάλυση των επιδόσεων του Ολυμπιακού ανάλογα με τον αριθμό των ξένων παικτών που χρησιμοποίησε σε κάθε του ευρωπαϊκό αγώνα. Ο τρόπος μέτρησης αυτών των επιδόσεων εξετάζεται στο επόμενο μέρος.

3. Τρόποι Μέτρηση της Συνεισφοράς των Ξένων Ποδοσφαιριστών

Οι επιδόσεις του Ολυμπιακού στους ευρωπαϊκούς τους αγώνες μετρώνται με δύο μεταβλητές. Πρώτον, με τα αποτελέσματα ενός αγώνα, δηλαδή την διαφορά των τερμάτων μεταξύ του Ολυμπιακού και της αντιπάλου ομάδας. Σημασία δεν έχει μόνο η νίκη (θετική διαφορά τερμάτων) αλλά και η έκταση της νίκης. Αν οι ξένοι ποδοσφαιριστές είναι καλύτεροι από τους Έλληνες, τότε όσοι περισσότεροι χρησιμοποιούνται τόσο περισσότερες νίκες θα έχει ο Ολυμπιακός και με μεγάλες μάλιστα διαφορές τερμάτων, που σημαίνει

εύκολες νίκες με θέαμα. Οι διαφορές τερμάτων σε όλους του 239 αγώνες του Ολυμπιακού δίνονται στον Πίνακα 1.

Από τους 239 αγώνες του Ολυμπιακού, 95 έληξαν νικηφόροι, 42 ισόπαλοι και 102 με ήττα. Οι διαφορές τερμάτων κυμαίνονται από +5 μέχρι -7. Το πιο συνηθισμένο αποτέλεσμα (21%) είναι νίκη του Ολυμπιακού με ένα τέρμα διαφορά, ενώ η ήττα με ένα τέρμα διαφορά αντιστοιχεί στο 18,4% των αποτελεσμάτων.

Πίνακας 1. Διαφορές Τερμάτων, 1959/60-2014/15

Διαφορά Τερμάτων	Αγώνες	Ποσοστό	Αθροιστική Κατανομή	Ποσοστό Αθροιστικής κατανομής
-7	1	0.42	1	0.42
-5	1	0.42	2	0.84
-4	12	5.02	14	5.86
-3	15	6.28	29	12.13
-2	29	12.13	58	24.27
-1	44	18.41	102	42.68
0	42	17.57	144	60.25
1	50	20.92	194	81.17
2	29	12.13	223	93.31
3	8	3.35	231	96.65
4	4	1.67	235	98.33
5	4	1.67	239	100.00
Σύνολο	239	100	239	100

Δεύτερος τρόπος μέτρησης είναι οι προκρίσεις που πέτυχε ο Ολυμπιακός στις ευρωπαϊκές του συμμετοχές. Όσες περισσότερες προκρίσεις, τόσο περισσότεροι είναι και οι αγώνες σε μία αγωνιστική περίοδο. Ο δυνητικός αριθμός των αγώνων κάθε αγωνιστικής περιόδου αυξήθηκε μετά την εισαγωγή των ομίλων στην δεκαετία του 1990. Ανεξαρτήτου αποτελέσματος, μία ομάδα θα έπαιζε έξι αγώνες σε έναν όμιλο τεσσάρων ομάδων.

Την περίοδο 1997-1998 ο Ολυμπιακός άρχισε να αγωνίζεται σε ομίλους. Ακόμη και αν συμμετείχε σε προκριματικούς αγώνες, η δυναμικότητα των ομάδων δεν θα ήταν μεγάλη διότι οι μεγάλες ομάδες έπαιζαν κατευθείαν σε ομίλους. Για παράδειγμα, σήμερα ο Ολυμπιακός δεν θα έπαιζε ποτέ προκριματικό αγώνα με την πρωταθλήτρια Ιταλίας όπως ήταν η Μίλαν το

1959. Αυτό έχει την σημασία του για την στατιστική διερεύνηση της επίδρασης των ξένων παικτών όταν μετράται με τον αριθμό των αγώνων μιας αγωνιστικής περιόδου.

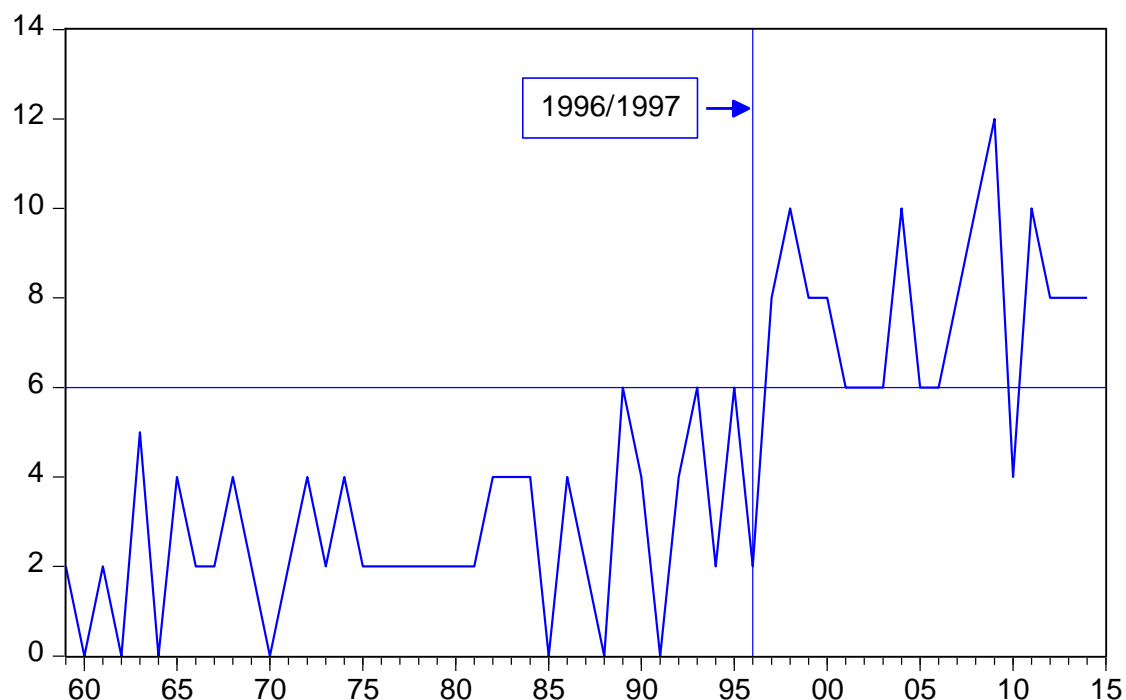
Ο Πίνακας 2 δίνει την κατανομή των αγώνων που έδωσε ο Ολυμπιακός σε μία αγωνιστική περίοδο. Στα 56 χρόνια που πέρασαν από την πρώτη παρουσία του Ολυμπιακού στην Ευρώπη, επτά χρονιές δεν κατάφερε να κερδίσει την έξοδο του στην Ευρώπη και δεν έδωσε κανένα αγώνα. Πέντε αγώνες έδωσε το 1963 διότι έπαιξε τρεις αγώνες με την Πολωνική Ζαγκλίμπι, όπως ήδη προαναφέρθηκε. Η καλύτερη επίδοσή του είναι η περίοδος 2009-2010 όταν έπαιξε 12 αγώνες σε μία αγωνιστική περίοδο.

Πίνακας 2. Αριθμός Αγώνων ανά Αγωνιστική Περίοδο, 1959/60-2014/15

Αριθμός Αγώνων	Συχνότητα	Ποσοστό	Αθροιστική Κατανομή	Ποσοστό Αθροιστικής Κατανομής
0	7	12.50	7	12.50
2	17	30.36	24	42.86
4	11	19.64	35	62.50
5	1	1.79	36	64.29
6	8	14.29	44	78.57
8	7	12.50	51	91.07
10	4	7.14	55	98.21
12	1	1.79	56	100.00
Σύνολο	56	100.00	56	100.00

Το Διάγραμμα 2 δείχνει τους αγώνες του Ολυμπιακού από την αγωνιστική περίοδο 1959/1960 έως 2014/2015. Είναι ολοφάνερη η διαφορά των δύο χρονικών περιόδων πριν και μετά την περίοδο 1996/1997. Την περίοδο πριν το 1996/97, ο Ολυμπιακός έδωσε κατά μέσο όρο 2,55 αγώνες την αγωνιστική χρονιά. Μετά το 1997, κυρίως λόγω των ομίλων, ο μέσος όρος αυτός αυξήθηκε στους 8. Αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στην κάθε ανάλυση. Δηλαδή οι δύο περίοδοι δεν είναι ίδιες και αποτελούν δείγματα διαφορετικών στατιστικών πληθυσμών. Αυτό μπορεί να διερευνηθεί και στατιστικά κάτι που γίνεται στο επόμενο μέρος της εργασίας.

Διάγραμμα 2. Αριθμός Αγώνων Ολυμπιακού Πειραιώς ανά Αγωνιστική Περίοδο, 1959-15

4. Στατιστική Μέτρηση της Επίδρασης των Ξένων Παικτών

Η πρώτη μέτρηση αφορά την διαφορά των τερμάτων. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιείται ένα απλό εμπειρικό υπόδειγμα όπου η διαφορά τερμάτων ενός αγώνα εξαρτάται από μία σειρά μεταβλητών, συμπεριλαμβανομένης και της μεταβλητής "αριθμός ξένων παικτών σε σχέση με τους Έλληνες παίκτες". Οι μεταβλητές που μπορούν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα ενός αγώνα είναι πάρα πολλές αλλά στην παρούσα ανάλυση διερευνώνται οι εξής:

1. Το είδος του ευρωπαϊκού αγώνα, όπως είναι οι αγώνες για το πρωταθλητριών (champions league), κυπελλούχων και ΟΥΕΦΑ. Αυτό δείχνει και τη δυσκολία του αγώνα.
2. Αν η ομάδα αγωνίζεται γηπεδούχος και ο αριθμός των φιλάθλων που πηγαίνουν στο γήπεδο να την ενισχύσουν στο συγκεκριμένο αγώνα. Πολλές μελέτες έχουν δείξει ότι ο παράγοντας έδρα και φίλαθλοι συνεισφέρουν σε επιτυχή αποτελέσματα ακόμη και αν αυτό οφείλεται και στην επιρροή του διαιτητή.

3. Η συσσωρευμένη εμπειρία της ομάδας σε ευρωπαϊκούς αγώνες σε προηγούμενες αγωνιστικές περιόδους.
4. Ο αριθμός των αγώνων μιας αγωνιστικής περιόδου ο οποίος μετρά και τις προκρίσεις της ομάδας και συνεπώς και τον βαθμό δυσκολίας της αντιπάλου ομάδας.
5. Ξένος ή Έλληνας προπονητής.

Ο Πίνακας 3 αναφέρει τις μεταβλητές που βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές. Δεν αναφέρονται τα αποτελέσματα μεταβλητών που βρέθηκαν ότι δεν επηρεάζουν τα αποτελέσματα ενός αγώνα (μη στατιστικά σημαντικών μεταβλητών) με εξαίρεση το ποσοστό των ξένων παικτών που είναι και το αντικείμενο της εργασίας.

Πίνακας 3. Διαφορά Τερμάτων και Ξένοι Παίκτες

Μεταβλητές	1959-2015	1997-2015
Σταθερός Όρος	-0,63 (2,14)	0,34 (0,51)
Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα	-0,52 (2,11)	-1,0 (2,1)
Γηπεδούχος	1,73 (7,53)	1,74 (5,79)
Αγώνες Περιόδου	-0,10 (2,10)	-0,16 (1,42)
Ξένοι Παίκτες ως ποσοστό επί των Ελλήνων Παικτών	0,30 (2,54)	0,17 (1,42)
Συντελεστής Προσδιορισμού (διορθ.)	0,2128	0,2281
Αριθμός Αγώνων	239	142

Αναφέρονται τα αποτελέσματα δύο περιόδων: πριν και μετά το 1996. Μετά το 1996/97 μία ομάδα είχε τη δυνατότητα να παίξει περισσότερους αγώνες λόγω της καθιέρωσης των ομίλων. Ταυτόχρονα αυτή η περίοδος ταυτίζεται με την απελευθέρωση της ευρωπαϊκής αγοράς των ποδοσφαιριστών με αποτέλεσμα περισσότεροι ξένοι παίκτες μπορούσαν πλέον να χρησιμοποιηθούν από όλες τις ευρωπαϊκές ομάδες. Αυτό θα πρέπει να έχει αρνητική επίδραση για τις δευτεροκλασάτες λίγκες ποδοσφαίρου της

Ευρώπης όπως η ελληνική διότι περισσότεροι από τους καλύτερους παίκτες μπορούσαν πλέον να αγωνιστούν σε καλύτερα εθνικά πρωταθλήματα.

Τα αποτελέσματα του Πίνακα 3 δείχνουν ότι τα αποτελέσματα ενός αγώνα του Ολυμπιακού, όπως μετρώνται με την διαφορά τερμάτων, εξαρτώνται για το σύνολο των αγώνων (1959-2015) από το αν ο αγώνας ήταν για το πρωταθλητριών ή το πρωτάθλημα της ΟΥΕΦΑ (και το κυπελλούχων όσο υπήρχε), αν ο Ολυμπιακός ήταν γηπεδούχος, από τον αριθμό των αγώνων μιας συγκεκριμένης αγωνιστικής περιόδου και από το ποσοστό των ξένων παικτών. Οι επιδράσεις έχουν τα αναμενόμενα πρόσημα. Για την μετά-Μπόσμαν εποχή, τα αποτελέσματα έχουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον διότι πλέον οι αγώνες της περιόδου και οι ξένοι παίκτες δεν έχουν (στατιστικά) καμία επίδραση στο αποτέλεσμα.

Η δεύτερη μέτρηση της επίδρασης των ξένων παικτών αφορά τους αγώνες που έδωσε η ομάδα μέσα σε μία αγωνιστική περίοδο που μετρά και τις προκρίσεις στον επόμενο γύρο. Σε αυτή την περίπτωση χρησιμοποιείται ένα πολύ απλό υπόδειγμα. Ο αριθμός των αγώνων εξαρτάται από τον αριθμό των ξένων παικτών αλλά η σχέση αυτή είναι δευτέρου βαθμού. Δηλαδή η αύξηση των ξένων παικτών μπορεί να έχει θετική επίδραση αλλά με φθίνοντα ρυθμό. Επίσης, η σωρευτική εμπειρία του Ολυμπιακού σε ευρωπαϊκούς αγώνες και η επίδραση της καθιέρωσης του επαγγελματικού ποδοσφαίρου το 1969 φαίνεται να επιδρούν. Ο Πίνακας 4 δίνει τα αποτελέσματα για τις δύο περιόδους αναφοράς. Τα αποτελέσματα είναι ίδια με την προηγούμενη μέτρηση. Ο αριθμός ξένων παικτών είχε θετική επίδραση στο σύνολο της περιόδου αλλά μηδενική επίδραση την τελευταία περίοδο (1997-2015).

Το πιο σημαντικό συμπέρασμα που προκύπτει και από τους δύο πίνακες είναι ότι οι ξένοι παίκτες είχαν φθίνουσα θετική επίδραση όταν όλοι οι αγώνες του Ολυμπιακού συμπεριλαμβάνονται στο δείγμα. Στην μετά Μπόσμαν εποχή, και λαμβάνοντας υπόψη την θεσμοθέτηση των ομίλων, οι ξένοι παίκτες δεν βοήθησαν τον Ολυμπιακό.

Πίνακας 4. Σύνολο Αγώνων ανά Αγωνιστική Περίοδο και Ξένοι Παίκτες

Μεταβλητές	1959-2015	1997-2015
Σταθερός Όρος	1,02 (2,46)	8,16 (1,58)
Αριθμός Ξένων Παικτών	0,91 (2,19)	-0,14 (0,1)
(Αριθμός Ξένων Παικτών) ²	-0,09 (2,63)	0,01 (0,12)
Αριθμός Αγώνων (Εμπειρία)	0,04 (2,46)	-
Επαγγελματικό Ποδόσφαιρο (1979)	-1,35 (1,80)	-
Συντελεστής Προσδιορισμού (διορθ.)	0,6502	0,0000
Αριθμός Αγωνιστικών Περιόδων	56	18

Μάλιστα από τα αποτελέσματα του Πίνακα 4 μπορεί να υπολογιστεί και ποιος είναι ο άριστος αριθμός ξένων παικτών. Μέχρι 5 ξένοι ποδοσφαιριστές έχουν θετική επίδραση στην ομάδα. Παραπάνω ξένοι παίκτες δεν προσθέτουν τίποτε, κάτι που επιβεβαιώνεται και από τα στατιστικά αποτελέσματα των ετών 1996/97-2014/15. Αυτό το χρονικό διάστημα ο Ολυμπιακός χρησιμοποιούσε στους αγώνες του κατά μέσο όρο 7 ξένους παίκτες, με ελάχιστη τιμή τους 4 παίκτες και μέγιστη τους 12 παίκτες. Φαίνεται ότι ο Ολυμπιακός ξεπέρασε το όριο της αγωνιστικής εκμετάλλευσης των ξένων παικτών του.

5. Συμπεράσματα

Τα αγωνιστικά αποτελέσματα δείχνουν ότι ο Ολυμπιακός έχει υπέρ-χρησιμοποιήσει τους ξένους ποδοσφαιριστές. Σε κάθε περίπτωση, πιο πολλούς δεν γίνεται να χρησιμοποιήσει όταν όλη η ενδεκάδα ξεκινά αποκλειστικά με ξένους παίκτες. Ο Ολυμπιακός είναι μία ελληνική ομάδα με μη Έλληνες παίκτες και φυσικά δεν αποτελεί ομάδα του Πειραιά.

Πώς μπορεί αυτό να δικαιολογηθεί όταν τα αγωνιστικά αποτελέσματα είναι αρνητικά; Πέρα από τα αγωνιστικά οφέλη υπάρχουν και τα οικονομικά οφέλη. Μπορεί τον Ολυμπιακό ως επιχειρηματική δραστηριότητα να τον συμφέρει να χρησιμοποιεί ξένους ποδοσφαιριστές διότι μπορεί να είναι

φθηνότεροι ή και να αποκτούν ιδιαίτερη υπεραξία μεταπώλησης μετά την αγωνιστική τους δράση στον Ολυμπιακό. Αυτό είναι όμως είναι ένα άλλο θέμα και απαιτεί διαφορετική ανάλυση. Χρειάζονται οικονομικά στοιχεία κόστους και αγωνιστικής και οικονομικής (από την μεταπώλησή του) συνεισφοράς του κάθε παίκτη.